

de aarde! Op heel de uitgestrektheid is het lichaam bezet met fijne heel dun gezaaide haren; zij hebben heel waarschijnlijk de piepjonge larf geholpen om zich van uit de aarde omhoog te werken. Bij Katoen en Basterdwederik jagen de vezelharen de zaadjes de wijde wereld in; hier duwen de haren het larfje in het gewoel des levens. Een woord ter beschrijving: de bek is zeer uitpuilend als een snuit; daaraan zwarte langwerpige staande haakjes; op den kop liggen twee zwarte blesjes; twee zwarte bolleken zijn de oogen. De pootjes zijn, met regelmatige tusschenpoozen, aan 't schermen en klawieteren, waarschijnlijk om de levenshumoren in de ringen te jagen en die alzo af te teekenen. 't Is een droom!... Maar wee! o ramp, o wee! Daar komt een Nebria-kever snuffelend van onder de drinkschaal uit; ik schrik, moest hij eens!... maar neen, dat kan niet, dat is onmogelijk, kindermoord! neen neen!... Helaas!... te laat! Hij heeft het ongelukkig larfje geroken, onmeedoogend uit den grond getrokken, en nijpt en draait het tengere lijfje in zijne kaken rond. Ik schiet toe, en neem het ongelukkig larfje af. Helaas! het zou het niet lang overleven, het arm bloedje; gekneusd, overnepen! Ik leg het op een linnen lapje; daar ligt het te »zieltogen« nu, krampachtig trillend roert het de kleine pootjes. Moest dat tooverachtig schouwspel zoo plots in een treurspel veranderen! Had ik maar een klein traliekokertje bij de hand gehad, om het zoo van die moordzuchtige roovers af te zonderen. Arm beestje, het had nochtans goed zijn uur gekozen: op den vollen middag zijn die zwarte schuimers gewoonlijk verborgen voor het volle daglicht dat zij schuwen.

HET EI.

Daar waar het larfje te voorschijn kwam, gaapt nu een pijpje. Ik steek het uit om te zien hoe diep het gaat en wat er binnenin zit; ongelukkiglijk het valt dooreen. Maar toch een vondst van belang: ik doorpeuter die aarde en... een ei, heel klein, het dubbel van een oorwormeitje, zoo iets lijkt de kleine witte mierciercocons, gezond, natachtig. Zouden de Nebria's hunne eieren met twee bijeen leggen? Snel eens gekeken naar een Nebria, die ik in een fleschje afgezonderd heb: hoera! twee van die natterige eitjes nevens één. Gauw den kerel er uit: hij moest zoo toch eens goesting krijgen!...

Te 4 uren ligt het larfje dood; het is terug ineengetrokken en heeft heel eigenaardig den vorm van het eitje teruggekregen: zoodat die ontkiemende levenskrachten begonnen met eene spanning, een turgor om de huid naar buiten rekkend uit te drijven, en de uit-springende deelen te vormen; en alzo zouden zij het eierhulsel niet verlaten dan bij de eerste vervelling der reeds gevormde larf.

's Anderendaags, het bewijs, het onwederlegbaar bewijs! Het eitje dat ik gisteren half in den grond plaatste, in een afzonderlijk glas, heeft mij een wit Nebrialarfje geschonken; te 9 uren 's morgens is het al zwart geworden; van hulsel vond ik niets.

Een tiental witte Nebria-larfjes haalde ik uit het terrarium; verscheidene andere ongetwijfeld werden er door de kevers verslonden.

Mechelen, 2 Februari.

JOS. BOLS.

IETS OVER NARCISSEN.

IT zijn niet alleen zeer mooie, maar ook zeer onderhoudende tuinplanten. De bewegingen van de ontkiemende knoppen en van de geopende bloem zijn gemakkelijk na te gaan. Eerst komt de bloeischacht recht omhoog tusschen de smalle bladeren en als de bloemknop goed en wel boven de bladeren begint uit te steken, vangen zijn evoluties aan.

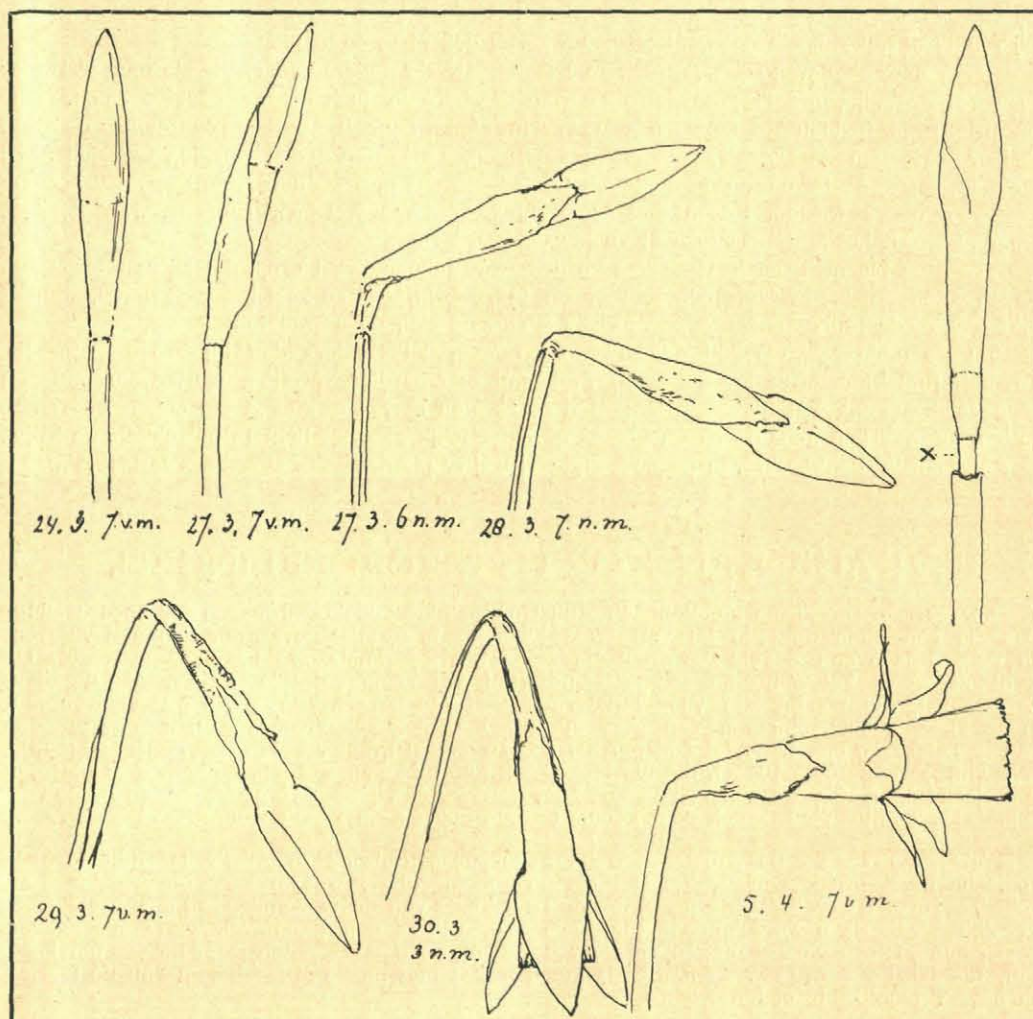
Indien ge het vliezige schutblad verwijdert, dat de bloemknop omgeeft, vindt ge onder het donkergroene vruchtbeginsel een steeltje van ongeveer een halven centi-

IETS OVER NARCISSEN.

551

meter lengte. Dit is de eigenlijke bloemsteel, overeenkomend met het dunne steeltje, waaraan het sneeuwklokje bengelt. Maar deze narcisbloemsteel gedraagt zich toch weer anders dan 't sneeuwklokjessteeltje. Hij is gevoelig voor den invloed van licht en zwaartekracht en door de bijzondere eigenschappen en ongelijken groei van dit stukje weefsel maakt de ontluikende knop allerlei capriolen.

Zoodra de eigenlijke bloem de vliezige bloemscheden doet bersten, gaat de knop uit het

lood staan en dan beschrijft hij in betrekkelijk korten tijd bijna een halven cirkelboog, zoodat de bloem bij 't openen bijna loodrecht naar beneden gericht is. De doorbuiging geschiedt naar den kant van het sterkste licht en 't spreekt van zelf, dat ook de bloemschacht zelf gaat overhangen naar die zijde. Wanneer de bloemen op een helling staan, die steil genoeg is, dan wordt de beweging meer samengesteld, want dan gaan de bloemen zich dalwaarts richten en doorgaans gaat dan de stengel draaien, wat aan zijn scherpe kanten mooi te zien is.

Ik heb verleden jaar eenige dagen achtereen een paar keer per dag den stand van een regeltje narcissen genoteerd. Ze hadden voor den dalenden weg drie à vier dagen noodig, maar om van hun diepste vernedering in den tamelijk wel horizontalen eindstand te komen, gebruikten ze bijna een week.

Den 30sten Maart deed zich een nieuwe invloed gevoelen. Voor mijn narcissen kwam het sterkste licht uit het Zuidwesten en nu ging op 30 Maart een hevige westenwind waaien die twee dagen aanhield en die alle open bloemen op één na dwong om een halven draai oostwaarts te maken. Die éene stond vlak met zijn kop in den wind en wist zeker niet of hij rechts of links moest gaan. Misschien was hij ook al te oud.

Dat omzwaaien was geen gewoon weerhaantjeswerk, anders zouden de bloemen wel weer teruggeveerd zijn, als ik ze tegen den wind beschermde. In 't eerst gebeurt dat ook, maar na drie uren hadden de bloemen een vasten stand naar 't Oosten. Toen echter de wind bedaarde, gingen ze weer langzaam terugdraaien, en in den avond van den tweeden April stonden ze weer in de goede houding. Lang heeft dat niet geduurd, want spoedig spookte het weer uit 't westen. Regen had weinig invloed, wat wel begrijpelijk is, want door de trompet wordt het stuifmeel toch al voldoende beschermd.

Dat deze bloemen het licht zoeken en den wind mijden, wijst erop, dat zij aangepast zijn op insectenbezoek. Er valt echter niet op te roemen, dat ze veel bezoek krijgen, want 't lijkt wel, of de tuinhommels ieder voorjaar langer op zich doen wachten.

Bij de dichtersnarcis zijn de bewegingen weer iets anders dan bij de trompetnarcis. Tot half Juni kunt ge ze bestudeeren en ge kunt zeer aardige variaties in uw waarnemingen brengen door eens wat narcissen te potten en ze dan korten of langen tijd ondersteboven te zetten, of ook wel door de bloem geheel of gedeeltelijk aan het licht te onttrekken. Je krijgt dan een aardig denkbeeld van de gevoeligheidjes dier planten.

JAC. P. TH.

VRAGEN EN KORTE MEDEDEELINGEN.

Loepen. — De Firma Merckelbach stuurt ons eenige goedkoope loepen ter beoordeeling. Daar is een klein dingetje bij van twee kwartjes in eboniet gevat, dat tienmaal vergroot en scherp is over een veld zoo groot als 't woord »Nederland« op de stuiverspostzegels. Op 't etiket wordt het genoemd »Käfer Lupe«, dat wil zeggen, dat je er de details mee kan waarnemen, die noodig zijn voor 't determineren van kevers. Dat is wel wat veel gezegd, maar voor 't determineren van grassen is het zeer zeker voldoende. Dan is er nog een van f 2.50, die ook tienmaal vergroot en een tweemaal grooter veld heeft dan dat kleintje, één van f 1.— (ook 10 $\times$), die als teekenloep gebruikt kan worden, maar nog al lijdt aan spherische aberratie, en nog een van f 1.—, die vier of vijfmaal vergroot en een groot veld heeft. Het kleintje vind ik een echt koopje (in den goeden zin van 't woord). T.

Tuinbemesting. — De Amsterdamsche Superfosfaatfabriek te Amsterdam (dit adres is voldoende) verspreidt een boekje getiteld »Tuinbemesting«, waarin zeer onderhoudend en volledig verteld wordt van de herkomst en beteekenis van de verschillende kunstmeststoffen. Tegelijk biedt zij u verschillende mengsels aan, van af een handjevol, ter bemesting van kamerplanten tot scheepsladingen vol voor heide-ontginning. Wij raden ieder die een tuin heeft aan, dit boekje aan te vragen. Het is geïllustreerd met mooie afbeeldingen van de fabriek en haar verschillende onderdeelen. T.

A A N G E B O D E N :

Jaarg. 1895—1912 van »Ornithologische Monatsberichte« (inhoudsopgaven ontbreken); 1898—1905 en 1909—1911 van »Ornithol. Monatsschrift zum Schutze der Vogelwelt« (enkele platen ontbreken); 1898, '99 en 1900 van »The Zoölogist«; 1910—1912 van »Natura«; 1909—1911 (alles wat er verscheen) van »Natur und Erziehung«; 1907—1910 van »Beiträge zur Naturdenkmalpflege von Conventz«; 1911 en '12 van »The Condor«, Amerik.-Ornith. tijdschrift; 1908—1912 van »Naturwissenschaftl. Wochenschrift« (een paar nummers ontbreken). Vracht voor koopers. Adres: P. J. Bolleman van der Veen, Dordrecht.